यदाहि यतइत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ आयतांचितलांगूलइतिस्वभावोक्त्यलंकारः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ नियतां पातिव्रत्यसंपन्नां ॥ अक्षतां शरीरेण कुशलि

यदाहिदर्पितोदग्राःसंगताःकाननौकसः॥नैषामकृतकार्याणामीदृशःस्यादुपक्रमः॥ ३६ ॥वनभंगेनजानामिमधूनांभक्षणेनच॥
ततःकिलकिलाशब्दंशुश्रावासन्नमंबरे॥ ३७॥हनूमत्कर्मदृप्तानांनदतांकाननौकसां॥किष्किंधामुपयातानांसिद्धिंकथयतामिव॥
॥३८॥ततःश्रुत्वानिनादंतंकपीनांकपिसत्तमः॥आयतांचितलांगूलःसोभवद्धृष्टमानसः॥३९॥आजग्मुस्तेपिहरयोरामदर्शनकांक्षि
णः॥अंगदंपुरतःकृत्वाहनूमंतंचवानरं॥४०॥तेंगदप्रमुखावीराःप्रहृष्टाश्वमदान्विताः॥निपेतुर्हरिराजस्यसमीपेराघवस्यच॥४१॥
हनूमांश्चमहाबाहुःप्रणम्यशिरसाततः॥नियतामक्षतांदेवींराघवायन्यवेदयत्॥ ४२ ॥दृष्टादेवीतिहनुमद्वदनादमृतोपमं॥आकर्ण्य
वचनंरामोहर्षमापसलक्ष्मणः॥ ४३॥निश्चितार्थंततस्तस्मिन्सुग्रीवंपवनात्मजे ॥ लक्ष्मणःप्रीतिमान्प्रीतोबहुमानादवैक्षत ॥४४॥
प्रीत्याचपरमोपेतोराघवःपरवीरहा॥बहुमानेनमहताहनूमंतमवैक्षत॥ ४५॥इत्यार्षेश्रीम० वा० सुं० चतुःषष्टितमःसर्गः॥ ६४॥
ततःप्रस्रवणंशैलंतेगत्वाचित्रकाननं॥प्रणम्यशिरसारामंलक्ष्मणंचमहाबलं॥ १ ॥युवराजंपुरस्कृत्यसुग्रीवमभिवाद्यच॥प्रवृत्तिम
थसीतायाःप्रवक्तुमुपचक्रमे॥ २॥रावणांतःपुरेरोधंराक्षसीभिश्चतर्जनं ॥ रामेसमनुरागंचयथाचनियमःकृतः॥ ३ ॥एतदाख्याय
तेसर्वंहरयोरामसन्निधौ॥वैदेहीमक्षतांश्रुत्वारामस्तूत्तरमब्रवीत्॥ ४ ॥क्वसीतावर्ततेदेवीकथंचमयिवर्तते॥एतन्मेसर्वमाख्यातवैदे
हींप्रतिवानराः॥ ५ ॥रामस्यगदितंश्रुत्वाहरयोरामसन्निधौ॥चोदयंतिहनूमंतंसीतावृत्तांतकोविदं॥ ६॥ नीं ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

अणंभमानः॥इतिरामाभि० वा० सुं० चतुःषष्टितमःसर्गः ॥६४॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ततइति ॥१॥२॥ नियमोरावणकृताऽवधिरूपः ॥ दशमोवर्ततेमासो
द्वौतुशेषौप्लवंगमेतिसीतोक्तेः ॥ तंचेतिशेषः ॥ ३ ॥ रामसन्निधौ स्थिताइतिशेषः ॥ ४ ॥ ५ ॥ चोदयंति प्रेरयंतिस्म ॥ ६ ॥